

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 237/2020
18.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства одбране Републике Србије, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 22 У 9281/16 од 14.05.2020. године, са противном странком АА из ..., у предмету радном, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом је уважена тужба АА из ..., поништена наредба министра одбране број .. од 21.04.2016. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Наредбом министра одбране број .. од 21.04.2016. године, распоређен је и постављен по мирнодопској формацији дана 21.04.2016. године, АА, мајор авијације, лична ВЕС ..., рођен ...1974. године, до тада: пилот уједно наставник летења у 3. авијацијском одељењу 252. школско - тренажне авијацијске ескадриле 204. ваздухопловне бригаде Ратног ваздухопловства и ПВО, ФЧ капетан, ФПГ 15 (ЛПГ 14 од 12. септембра 2003. године), место службовања ..., у Ратно ваздухопловство и ПВО, у Команду Ратног ваздухопловства и ПВО – за референта у Одсеку за ваздухопловну подршку Одељења за оперативне послове А-3, ФЧ мајора, ФПГ 13, са местом службовања у ..., с тим да му се стаж осигурања увећава тако што се сваких 12 месеци ефективно проведених на дужности рачуна као 16 месеци стажа осигурања, а наредба се извршава одмах.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка подносилац истиче да је погрешна оцена Управног суда да је у оспореној наредби требало навести послове радног односно формацијског места чина мајора авијације на које је тужилац распоређен. Наводи да је Уредбом о стањима у служби професионалних војних лица и о унапређивању официра и подофицира („Службени гласник РС“, бој 35/12), која је била на снази у време доношења оспорене наредбе, било дефинисано шта садржи акт о распоређивању или премештању официра и подофицира и да из те Уредбе не произлази да тај акт садржи опис послова формацијског места. Указује да из одредбе члана 4. Правилника о радним местима, односно пословима на којима се професионалним припадницима Војске Србије стаж

осигурања рачуна са увећаним трајањем („Службени војни лист“, број 6/15) и Прилога 2. (редни број 1.) који је саставни део тог правилника, произлази да пилоту ван ваздухопловне бригаде припада стаж са увећаним трајањем 12/16 ако извршава план летачке обуке за пилоте ван ваздухопловне бригаде. Истиче да су дужности и послови формацијског места на које је распоређен тужилац садржани у Упутству за унутрашњу организацију и рад Команде РВ и ПВО из кога произлази да, између осталог, учествује у провери стручне и борбене оспособљености пилота на земљи и у ваздуху за извршавање наменских задатака. Имајући у виду наведено сматра да се тужиочева дужност не може уподобити са радним местом које се искључиво бави испитивањем и тренингом летача како је то наведено у Прилогу 1. редни број 14. прегледа у Правилнику. Предложио је да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду укине или да је преиначи.

Противна странка није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Из образложења побијане пресуде и стања у списима произлази да је тужилац поднео тужбу Управном суду против оспорене наредбе о распоређивању од 21.04.2016. године, оспоравајући је у делу који се односи на утврђивање стажа осигурања са увећаним трајањем. Сматра да му на формацијском месту на које је оспореном наредбом распоређен припада стаж осигурања увећан тако што се сваких 12 месеци ефективно проведених на дужности рачуна као 18 месеци стажа осигурања. Према разлозима образложења побијане пресуде, Управни суд налази да се основано наводима тужбе указује на то да је у конкретном случају повређен закон на штету тужиоца. По оцени Управног суда наводима истакнутим у тужби даведена је у сумњу правилност утврђеног стажа осигурања са увећаним трајањем тако што се сваких 12 месеци ефективно проведених на дужности рачуна као 16 месеци стажа осигурања, будући да се на основу достављене наредбе, као и њене садржине, не може утврдити који су послови радног односно формацијског мест чина мајора авијације на које је тужилац распоређен, да би се са сигурношћу закључило да се овај стаж осигурања правилно увећава на начин како је утврђено. Ово посебно имајући у виду што се из оспорене наредбе и члана 4. Правилника о радним местима, односно пословима на којима се професионалним припадницима Војске Србије стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем („Службени војни лист“, бр. 6/15) не може утврдити на које се формацијско место, на које је распоређен и постављен по мирнодопској формацији, односи одредба овог члана и применом ког тачно закона односно подзаконског акта и евентуалне класификације радних места на које је распоређен и постављен тужилац се 12 месеци ефективно проведених на дужности рачуна као 16 месеци стажа осигурања.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10), између осталог, прописано је да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени

доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Према одредби члана 5. став 2. Уредбе о стањима у служби професионалних војних лица и о унапрђивању официра и подофицира („Службени гласник РС“, број 35/12), акт о распоређивању или премештају официра, односно подофицира садржи: презиме, име једног родитеља и лично име; лични чин и припадност роду, односно служби; личну номенклатурну ознаку; датум рођења; јединствени матични број грађана; стање у служби у којем је до тада био; место службовања; назив команде, јединице и установе у коју се распоређује или премешта; шифру стања у служби; шифру јединице; шифру места службовања у које се распоређује, као и образложење и упутство о правном средству.

Из наведених прописа произлази да наредба о распоређивању официра односно подофицира мора бити образложена. Врховни касациони суд указује да мера у којој ће одлука бити образложена зависи од природе одлуке и околности сваког појединог случаја. Одлука мора бити образложена тако да разлози који су у њој наведени буду засновани на меродавном процесном или материјалном праву и да омогућавају странкама ефективно коришћење правног лека. У образложењу морају бити размотрена суштинска питања, што је, по оцени Врховног касационог суда, у оспореној наредби, у делу који је тужбом оспорен, а који се односи на одлуку о утврђивању стажа осигурања са увећаним трајањем, изостало. Наиме, у образложењу оспорене наредбе је само наведено да се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем у складу са чланом 4. Правилника о радним местима, односно пословима на којима се професионалним припадницима Војске Србије стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем („Службени војни лист“, број 6/15), према коме је преглед радних места, односно послова на којима се професионалним војним лицима стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, тако што се сваких 12 месеци ефективно проведених на дужности рачуна као 16 месеци стажа осигурања дат у Прилогу 2, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део. У Прилогу 2. Правилника наведена су радна места односно групе радних места од редног броја 1 до 17. Међутим, како у том прилогу није изричито наведено радно место референта у Одсеку за ваздухопловну подршку Одељења за оперативне послове А-3 на које је тужилац – мајор авијације распоређен оспореном наредбом, то није образложено на основу чега се закључује да ово радно место представља радно место из члана 4. Правилника о радним местима, односно пословима на којима се професионалним припадницима Војске Србије стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, а не из члана 3. истог правилника, како тужилац сматра.

С обзиром на изложено поднети захтев за преиспитивање судске одлуке – побијане пресуде Управног суда је неоснован.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 18.01.2021. године, Узп 237/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић